Středa 20. ledna 2021

P9_TA(2021)0012

Provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky – výroční zpráva za rok 2020

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. ledna 2021 o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky – výroční zpráva za rok 2020 (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Evropský parlament,

— s ohledem na výroční zprávu Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice,

— s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouvy o EU“),

— s ohledem na Chartu Organizace spojených národů a Helsinský závěrečný akt Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) z roku 1975,

— s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise o politické odpovědnosti ([1]),

— s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN nazvanou „Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030“ ze dne 25. září 2015,

— s ohledem na závěry Rady o integrovaném přístupu k vnějším konfliktům a krizím ze dne 22. ledna 2018,

— s ohledem na třetí zprávu skupiny významných mezinárodních a regionálních odborníků OSN pro Jemen nazvanou „Jemen: pandemie beztrestnosti v trpící zemi“, která zahrnuje období od července 2019 do června 2020,

— s ohledem na globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie ze dne 28. června 2016,

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 8. dubna 2020 o globální reakci EU na onemocnění COVID-19 (JOIN(2020)0011),

— s ohledem na své usnesení ze dne 23. října 2020 o rovnosti žen a mužů v zahraniční a bezpečnostní politice EU ([2]),

— s ohledem na doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 13. března 2019 ohledně rozsahu a mandátu zvláštních zástupců EU ([3]),

— s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti,

— s ohledem na Evropský program pro bezpečnost na období 2015–2020,

— s ohledem na společné sdělení Komise a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 10. června 2020 nazvané „Boj proti dezinformacím o onemocnění COVID-19 – pravda a mýty“ (JOIN(2020)0008),

— s ohledem na své usnesení ze dne 17. dubna 2020 o koordinovaných opatřeních EU v boji proti pandemii onemocnění COVID-19 a jejím následkům ([4]),

([1]) Úř. věst. C 210, 3.8.2010, s. 1.
([2]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0286.
([3]) Přijaté texty, P8_TA(2019)0172.
([4]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0054.

— s ohledem na závěry Rady o bezpečnosti a obraně ze dne 17. června 2020,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. září 2020 nazvané „Zpráva o strategickém výhledu 2020 – Zmapování cesty k odolnější Evropě“,

— s ohledem na závěry Rady ze dne 18. června 2019, 15. července 2019, 14. října 2019 a 12. prosince 2019, prohlášení ministrů zahraničních věcí EU ze dne 15. května 2020 a závěry Evropské rady ze dne 20. června 2019, 17. října 2019 a 1. října 2020 o protiprávních činnostech Turecka ve východním Středomoří a závěry Rady ze dne 14. října 2019 o severovýchodní Sýrii,

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 29. dubna 2020 nazvané „Podpora západního Balkánu v boji s pandemií onemocnění COVID-19 a při obnově po ní. Příspěvek Komise před setkáním vedoucích představitelů EU a zemí západního Balkánu dne 6. května 2020“ (COM(2020)0315),

— s ohledem na článek 54 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A9-0266/2020),

A. vzhledem k tomu, že Parlament má povinnost a odpovědnost vykonávat svůj demokratický dohled nad společnou zahraniční a bezpečnostní politikou (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politikou (SBOP) a že k úplnému plnění této úlohy by měl transparentním a včasným způsobem získávat nezbytné informace a účinné prostředky, a to i v souvislosti se všemi programy pro obranný průmysl;

B. vzhledem k tomu, že SZBP EU usiluje o zajištění bezpečnosti a stability a současně šíří evropské hodnoty svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv;

C. vzhledem k tomu, že svět čelí situaci agresivní geopolitické soutěže, která vyžaduje rychlé a vhodné mechanismy a schopnosti reakce v oblasti zahraniční politiky;

D. vzhledem k tomu, že je potřeba silnější, ambicióznější, důvěryhodnější a jednotná společná zahraniční politika, jež se stala nutností, neboť EU čelí mnoha geopolitickým výzvám v širším regionu, které přímo či nepřímo ovlivňují všechny její členské státy a její občany;

E. vzhledem k tomu, že EU v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky nedosahuje svého potenciálu z důvodu nedostatečné jednoty mezi členskými státy;

F. vzhledem k tomu, že žádný členský stát EU není schopen sám řešit žádné globální výzvy, kterým Evropa v současnosti čelí; vzhledem k tomu, že ambiciózní a účinná SZBP musí být podpořena odpovídajícími finančními zdroji a zlepšenými mechanismy rozhodování;

G. vzhledem k tomu, že v souvislosti s pandemií onemocnění COVID-19 se demokracie, právní stát, lidská práva a základní svobody v mnoha částech světa zhoršily a narůstá počet dezinformačních kampaní a kybernetických útoků ze zemí mimo EU vzhledem k tomu, že spíše než mnohostranná spolupráce v souladu s mezinárodním řádem založeným na pravidlech vzrostly izolacionistické, jednostranné a antiglobalistické tendence a systémová rivalita;

H. vzhledem k tomu, že výzvy, jako je oživení populismu a autoritářství, rostoucí neochota respektovat mezinárodní právo, lidská práva a právní stát a útoky na liberální demokracii a multilateralismus v kombinaci s konkurencí mezi velmocemi, která se proměnila v rivalitu, zejména mezi USA a Čínou, představují skutečnou hrozbu pro mezinárodní bezpečnost a hodnoty, zájmy a vliv EU, jíž hrozí, že nebude zapojena do rozhodování a tato konkurence ji bude značně znevýhodňovat;

I. vzhledem k tomu, že evropská politika sousedství je klíčovým nástrojem, pokud jde o východní a jižní sousedy EU;

J. vzhledem k tomu, že nestabilita a nepředvídatelnost na hranicích Unie a v jejich bezprostředním sousedství představují přímou hrozbu pro bezpečnost Unie a jejích členských států; vzhledem k tomu, že pandemie onemocnění COVID-19 může vést ke zhoršení mezinárodní bezpečnostní situace; vzhledem k tomu, že vážné hospodářské a sociální důsledky této pandemie budou mít vážný dopad na současnou míru chudoby a nerovnosti na celém světě, a vzhledem k tomu, že proto mohou vést k akutním sociálním nepokojům a vážným protestům, které se v mnoha nestabilních zemích mohou stát novou příčinou nestability; vzhledem k tomu, že mnohé z hrozeb, které se objevily v předchozích letech, včetně

kybernetických útoků, změny klimatu a pandemií, se nyní proměnily ve skutečnost a mají čím dál závažnější dopady na různé aspekty lidského života, jakož i na možnosti rozvoje, světový geopolitický řád a stabilitu;

K. vzhledem k tomu, že využívání informací o celosvětovém stavu moří má zásadní význam pro zajištění strategického monitorování, umožnění analýzy rizik a včasného varování EU a jejích členských států a posílení poskytování informací na podporu civilních a vojenských námořních bezpečnostních operací;

L. vzhledem k tomu, že boj proti terorismu má v Evropském programu pro bezpečnost na období 2015–2020 vysokou prioritu;

M. vzhledem k tomu, že pandemie onemocnění COVID-19 zdůraznila zranitelnost EU vůči autoritářským režimům, křehkost tradičních vnějších spojenectví EU a potřebu Unie zajistit, že její zahraniční politika bude v souladu s jejími základními hodnotami; vzhledem k tomu, že to EU tedy podněcuje, aby přehodnotila své vnější vztahy a založila je na zásadách solidarity a multilateralismu; vzhledem k tomu, že pandemie onemocnění COVID-19 a její dalekosáhlé důsledky postihují obzvláště těžce nejzranitelnější osoby, zejména v regionech se slabšími zdravotními a sociálními systémy;

N. vzhledem k tomu, že v posledních letech se objevily nové, vícerozměrné výzvy, mezi něž patří šíření zbraní hromadného ničení, zpochybňování dohod o nešíření zbraní, zhoršení regionálních konfliktů, které vede k vysídlování obyvatelstva, soutěž o přírodní zdroje, energetická závislost, změna klimatu, konsolidace nefungujících států, terorismus, nadnárodní organizovaný zločin, kybernetické útoky a dezinformační kampaně;

O. vzhledem k tomu, že s ohledem na zhroucení důležitých dohod o kontrole zbraní a odzbrojení a na rychlý vývoj technologií nových zbraní by se v zájmu ochrany občanů EU a mezinárodní stability a bezpečnosti mělo stát hlavním tématem SZBP odzbrojení a kontrola a nešíření zbraní; vzhledem k tomu, že společný postoj 2008/944/SZBP musí být aktualizován, aby mohla být důsledně uplatňována příslušná kritérií;

Zajištění postavení EU jako vyhledávaného partnera v měnícím se geopolitickém uspořádání

1. zdůrazňuje, že pandemie onemocnění COVID-19 je varovným signálem, že je zapotřebí silnější, nezávislejší, jednotnější a asertivnější zahraniční a bezpečnostní politiky, aby si Unie posílila vedoucí úlohu na mezinárodní scéně, a byla tak schopna obhájit a rozvinout mezinárodní pořádek založený na pravidlech, který zaručí multilateralismus, demokracii a lidská práva, a důrazněji prosazovat své hodnoty a zájmy na celém světě; zdůrazňuje, že za tímto účelem musí EU nejprve úspěšně pomáhat svým partnerům ve svém bezprostředním sousedství;

2. prosazuje a obhajuje úlohu EU jako spolehlivého globálního partnera, preferovaného vyhledávaného partnera pro třetí strany, zásadového, ale nikoli dogmatického, poctivého zprostředkovatele, referenčního aktéra při řešení konfliktů a mediaci, který prosazuje diplomacii a dialog jakožto upřednostňovaný způsob, a hraje tak konstruktivní úlohu v globálních konfliktech, jako hlavního propagátora udržitelného rozvoje a hlavního přispěvatele do mnohostranného rámce, ale také jako globálního aktéra, který je v případě potřeby připraven jednat samostatně a rozhodně na obranu hodnot a zájmů EU a který přebírá odpovědnost tím, že zajišťuje vlastní bezpečnost a prosazuje mezinárodní mír a stabilitu, a to na základě zásad a hodnot zakotvených v Chartě OSN a v mezinárodním právu a dodržování mezinárodního řádu založeného na pravidlech; zastává názor, že je zapotřebí kreativity, proaktivnějšího přístupu a větší jednoty a solidarity mezi členskými státy, jakož i závazku a zdrojů členských států s cílem zvýšit vliv EU na celosvětové úrovni a propagovat její pozitivní model síly a její odpovědnou úlohu v globálním řízení a umožnit jí převzít svou strategickou odpovědnost ve svém bezprostředním sousedství;

3. zdůrazňuje, že rostoucí nestabilita ve světě, narůstající konfrontační prostředí, eroze multilateralismu a vzestup autoritářství, stejně jako komplexní globální výzvy, zejména rostoucí napětí vyznačující se přetrváváním a někdy i opětovným zahajováním ozbrojených konfliktů, mimo jiné na východních a jižních hranicích evropského kontinentu, terorismus, změna klimatu a rostoucí ohrožení přírodních zdrojů, nekontrolované migrační toky, zdravotní rizika, hybridní hrozby, jako jsou dezinformační kampaně, aktivní opatření a kybernetické útoky, by měly vést EU k budování strategické nezávislosti a posílení spolupráce se svými spojenci; zdůrazňuje, že je třeba, aby Unie navázala v tomto ohledu strategičtější spolupráci se třetími zeměmi na základě důvěry a vzájemného prospěchu a vybudovala spojenectví s podobně smýšlejícími demokraciemi, a to i s jižní polokoulí, a v případě potřeby i ad hoc koalice s dalšími podobně smýšlejícími partnery;

4. v tomto ohledu zdůrazňuje, že Unie musí úzce spolupracovat s klíčovými partnery na celém světě a hrát aktivní úlohu při obraně institucí, které mají zásadní význam pro mezinárodní právo a mnohostranný systém; trvá na tom, že je důležité posílit partnerství EU s OSN a NATO a prohloubit spolupráci s organizacemi, jako je Rada Evropy, OBSE, Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN), Africká unie, Organizace amerických států (OAS), Liga arabských států, Společenství latinskoamerických a karibských států (CELAC) a Mercosur; vyzývá k posílení spolupráce a koordinace mezi EU s NATO, sdílení znalostí a zdrojů a zamezení zdvojování činností s cílem přijmout společný doplňkový přístup k současným a budoucím bezpečnostním výzvám na regionální a celosvětové úrovni a rovněž ke konfliktním situacím, zdravotním krizím, asymetrickým a hybridním hrozbám, kybernetickým útokům a dezinformacím; zdůrazňuje význam Mezinárodního trestního soudu (MTS) při vyšetřování zločinů proti lidskosti a obhajobě jejich obětí a vítá silnou podporu, kterou Unie tomuto soudu, který byl v nedávné době vystaven tlaku a útokům, vyslovila;

5. vyjadřuje znepokojení nad bezprecedentním rozsahem dezinformačních a propagačních kampaní sponzorovaných státními i jinými subjekty, které mají devastující dopad na společnosti, a to i v evropském sousedství, a zejména na západním Balkáně; odsuzuje manipulaci informací a jejich přizpůsobování k válečným účelům, kterých se mimo jiné dopouští státní subjekty, subjekty na nižší než státní úrovni a nestátní subjekty se zlými úmysly a platformy a organizace využívané autoritářskými třetími zeměmi, které přímo nebo nepřímo financují a ovlivňují evropské politické strany a aktéry; vítá tolik potřebnou reakci orgánů EU na tuto novou výzvu, jako je zřízení nového zvláštního výboru Parlamentu, který se zabývá zahraničním vměšováním do demokratických procesů v EU, včetně dezinformací, a přijetí rozhodnutí Rady týkajícího se restriktivních opatření proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii a její členské státy ([5]); zdůrazňuje potřebu reakce, která neomezuje základní práva a svobody; poukazuje na význam účinné strategické komunikace EU a vítá posílení skupiny Stratcom v rámci Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) a její snahy o identifikaci a potlačení dezinformačních kampaní; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU více posílila své kapacity nutné k tomu, aby byla schopna aktivně bojovat proti falešným zprávám a dezinformacím, které ohrožují demokracii, a zlepšit svou bezpečnost s cílem lépe chránit své informační a komunikační sítě; vyzývá EU, aby se stala průkopníkem při prosazování kolektivního rámce sebeobrany a spolupráce proti hybridním hrozbám a škodlivému vlivu autoritářských režimů, zejména v souvislosti s demokratickým řízením a soukromými podniky na celosvětové úrovni; zdůrazňuje proto, že EU musí posílit svá spojenectví s dalšími celosvětovými demokratickými aktéry s cílem bojovat proti těmto hrozbám na celosvětové úrovni, mimo jiné prostřednictvím reformovaných a odolnějších mnohostranných institucí;

6. trvá na tom, že hlavní zásadou zahraniční a bezpečnostní politiky EU musí být podpora cílů článku 21 Smlouvy o EU, jako jsou demokracie, lidská důstojnost, lidská práva a základní svobody, včetně svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení, ochrana všech menšin a náboženských komunit, včetně křesťanů, židů, muslimů, nevěřících a dalších skupin, a prosazování rovnosti žen a mužů; vítá v tomto ohledu nedávné rozhodnutí Komise prodloužit mandát zvláštního vyslance pro prosazování svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení mimo EU, avšak naléhavě vyzývá k tomu, aby byl jmenován co nejdříve; vyzývá delegace EU, aby pozorně sledovaly globální situaci v oblasti lidských práv, určily trendy a podporovaly občany a organizace občanské společnosti v jejich úsilí o zvrácení negativního trendu v oblasti lidských práv na celém světě; zdůrazňuje, že zahraniční a bezpečnostní politika EU je účinnější, pokud se s jejími ekonomickými a politickými pobídkami pojí určité podmínky; v této souvislosti připomíná, že by Komise měla sledovat situaci v oblasti lidských práv ve třetích zemích, které jsou osvobozeny od vízové povinnosti, a pravidelně o tom podávat zprávy Parlamentu a že v případě porušení předpisů v dotyčné zemi by měla pozastavit platnost tohoto osvobození; vyzývá Komisi a Radu, aby posílily programy Unie na podporu demokracie na celosvětové úrovni tím, že budou prosazovat prodemokratické procesy zdola nahoru a budovat institucionální odolnost a podporovat činnost evropských politických nadací při posilování demokratických procesů; připomíná svou výzvu k provedení reformy a přezkumu zvláštních zástupců a zvláštních vyslanců EU, kterou vyjádřil ve svém doporučení ze dne 13. března 2019;

7. zdůrazňuje, že EU by se měla zabývat základními příčinami migrace, jako je chudoba, nedostatečné zabezpečení dodávek jídla a potravin, nezaměstnanost, nestabilita a nedostatečná bezpečnost ve třetích zemích, z nichž hromadně přicházejí nelegální migranti; zdůrazňuje, že je třeba se zaměřit i na pomoc při rozvoji stabilních institucí, a podpořit tak udržitelný společenský rozvoj v těchto státech;

([5]) Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/797 ze dne 17. května 2019, o omezujících opatřeních proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii nebo její členské státy (Úř. věst. L 129 I, 17.5.2019, s. 13).

Středa 20. ledna 2021

Nová úroveň ambicí pro SZBP: strategické regionální přístupy založené na silnější politické vůli

8. připomíná, že žádný členský stát EU sám o sobě nemá dostatečné schopnosti a zdroje pro účinné řešení současných mezinárodních výzev; domnívá se, že v této souvislosti potřebuje EU především silnější a skutečnou politickou vůli ze strany členských států EU společně se dohodnout na cílech zahraniční politiky EU, jako je předcházení konfliktům a mírové dohody, prosazovat je a bojovat proti snahám třetích zemí o oslabení a rozdělení EU, včetně podkopání evropských hodnot; zdůrazňuje, že pouze silná a jednotná Evropská unie se zavedenou zahraniční, bezpečnostní a obrannou politikou, jejíž členské státy podporují místopředsedu, vysokého představitele při provádění odsouhlasených cílů, bude schopná hrát silnou úlohu v novém geopolitickém prostředí; vyzývá orgány EU a členské státy, aby v zájmu podpory soudržné a inkluzivní celosvětové reakce na pandemii koordinovaly veškerá opatření v reakci na krizi způsobenou onemocněním COVID-19 mezi sebou navzájem i s mezinárodními partnery, a vítá v tomto ohledu přístup týmu Evropa;

9. opakuje svou výzvu k revizi globální strategie EU s cílem vyvodit poučení z nové geopolitické dynamiky, současných hrozeb včetně pandemie onemocnění COVID-19 a očekávaných nadcházejících výzev a přehodnotit cíle a prostředky SZBP; zdůrazňuje, že kromě toho, že EU musí dále rozvíjet spolupráci s mezinárodními partnery a spojenci, je třeba, aby zároveň zrychlila rozhodování v oblasti zahraničních věcí a svou schopnost spolupracovat s podobně smýšlejícími partnery a současně posilovat multilateralismus a své strategické schopnosti jednat, v případě potřeby i samostatně; zdůrazňuje, že EU je odpovědná za budování své strategické autonomie, pokud jde o společné otázky v oblasti diplomacie, bezpečnosti a obrany, jakož i hospodářské, zdravotní a obchodní záležitosti, aby mohla řešit mnohé společné problémy a bránit své zájmy, normy a hodnoty ve světě po pandemii; zdůrazňuje proto, že je třeba, aby si evropské země zachovaly schopnost samostatně rozhodovat a jednat; naléhavě vyzývá členské státy, aby urychleně provedly a uplatňovaly nové nařízení s cílem zavést mechanismy prověřování zahraničních investic v kritických odvětvích; vybízí členské státy EU, aby vytvořily nové fórum pro mnohostrannou spolupráci, které by vycházelo z odkazu Koordinačního výboru pro mnohostrannou strategickou kontrolu vývozu a monitorovalo a kontrolovalo vývoz technologií, obchodní toky a citlivé investice do problematických zemí;

10. zastává názor, že při kombinování a integraci všech aspektů tvrdé a měkké síly vnější činnosti EU k dosažení cílů SZBP stále existuje značný nevyužitý potenciál; připomíná v této souvislosti, že diplomacie Evropského parlamentu s vlastními výraznými a doplňkovými nástroji a kanály představuje důležitý pilíř zahraniční politiky EU; je přesvědčen, že by Evropský parlament měl být proto uznán za nedílnou součást koncepce „tým Evropa“, kterou prosazuje Komise a ESVČ; v této souvislosti zdůrazňuje význam úlohy Parlamentu při mediaci a demokratické podpoře, jakož i cenný přínos parlamentních shromáždění pro vnější činnost Evropy, a to i v otázkách bezpečnosti a obrany, a také to, že je třeba jejich činnost podporovat a zajistit její řádný průběh; vyzývá zejména místopředsedu, vysokého představitele a předsedy Komise a Rady, aby Parlament průběžně informovali a zapojovali do vnější činnosti EU;

11. domnívá se, že ambice mít v EU silnou, nezávislou a plně rozvinutou zahraniční a bezpečnostní politiku vyžaduje rovněž existenci diplomatického orgánu se stejnými znaky, který by byl od samého počátku zřízen jako výhradně evropský orgán; v této souvislosti podporuje pokrok na cestě ke zřízení evropské diplomatické akademie, jejímž úkolem bude vytvořit nezávislý systém výběru a odborné přípravy budoucích diplomatů EU v rámci skutečné evropské diplomatické kariéry;

12. zdůrazňuje, že ustanovení Smlouvy o EU týkající se konzultací a poskytování informací Parlamentu v oblasti SZBP by se měla promítnout do jasných pravidel pro sdílení příslušných dokumentů, včetně návrhů strategií, transparentně a včas; poukazuje na to, že je třeba podstatně zlepšit způsob, jakým Komise a ESVČ v současné době předávají Parlamentu citlivé nebo důvěrné informace; dále vyzývá k přezkumu toho, jak by bylo možné zlepšit kvalitu, rozsah a formát schůzí výborů a dialogu s ESVČ a Komisí; domnívá se, že „prohlášení o politické odpovědnosti“ z roku 2010 již není vhodným základem pro vztahy mezi Parlamentem a místopředsedou Komise, vysokým představitelem a mělo by být nahrazeno interinstitucionální dohodou s cílem posílit práva Parlamentu na výkon demokratické kontroly v souladu se Smlouvami; dále připomíná, že požádal o přezkum rozhodnutí Rady o zřízení ESVČ;

13. vyslovuje politování nad nedostatečným pokrokem ve zlepšování rozhodovacího procesu v otázkách SZBP, což má dopad na účinnost, rychlost a důvěryhodnost činnosti a rozhodování EU na mezinárodní scéně; vyzývá členské státy, aby urychleně zahájily rozpravu o možnosti posunu od jednomyslného rozhodování k hlasování kvalifikovanou většinou, přinejmenším ve vybraných oblastech SZBP, jako jsou rozhodnutí v otázkách lidských práv a sankcí, jako konkrétní způsob posílení vlivu EU na globální scéně;

14. vítá přijetí nového globálního režimu sankcí EU v oblasti lidských práv (unijní obdoby Magnitského zákona), který umožňuje, aby EU ukládala cílené sankce osobám odpovědným za závažné porušování lidských práv a jejich zneužívání na celém světě; doporučuje, aby byla působnost režimu sankcí v budoucnosti rozšířena tak, aby zahrnoval i případy korupce;

15. požaduje revizi seznamů zařízení, jejichž vývoz do třetích zemí je zakázán, aby se zabránilo situacím, kdy členské státy poskytují nástroje financované z prostředků EU, které se nakonec použijí k útlaku občanů;

16. podporuje celounijní diskusi o zvážení nových formátů spolupráce, jako je Evropská bezpečnostní rada, jelikož je nejvyšší čas formálně zřídit účinné formáty a instituce s cílem zlepšit soudržnost a vliv zahraniční a bezpečnostní politiky EU; je přesvědčen, že o této myšlence by mělo být diskutováno v rámci Konference o budoucnosti Evropy, a rovněž připomíná svou výzvu ke zřízení Rady ministrů obrany;

17. zdůrazňuje skutečnost, že se EU zavázala k posílení úlohy OSN na mezinárodní scéně, a zdůrazňuje proto, že je třeba reformovat systém OSN a posílit soudržnost činností všech jejích agentur, organizací a programů s cílem zajistit dosažení cílů Agendy 2030 pro udržitelný rozvoj; znovu vyzývá členské státy, aby podpořily reformy složení a fungování Rady bezpečnosti s cílem učinit ji efektivnější a operativnější, zásadní pro zajištění světového míru, s agendou, která jde nad rámec vojenské bezpečnosti a zahrnuje pohyb uprchlíků a vysídlených osob, zajišťování potravin, změnu klimatu a boj proti pandemiím;

18. zdůrazňuje zásadní význam EU při podpoře probíhajících demokratických a volebních procesů a při zajišťování jejich transparentnosti a legitimity;

19. uznává, že stabilita, bezpečnost, mír a prosperita zemí západního Balkánu a východního a jižního sousedství mají přímý dopad na stabilitu a bezpečnost samotné Unie a jejích členských států, stejně jako na její pověst coby geopolitického globálního aktéra; zdůrazňuje, že Evropská unie je největším obchodním partnerem a investorem v zemích západního Balkánu a Východního partnerství; požaduje, aby EU převzala strategickou odpovědnost v sousedství EU a hrála včasnější, aktivnější, jednotnější a účinnější úlohu při mediaci a mírovém řešení probíhajícího napětí a konfliktů a při předcházení možným budoucím konfliktům v sousedství; je přesvědčen, že toho lze docílit upřednostňováním úsilí při preventivním budování míru, včetně preventivní diplomacie a mechanismů včasného varování, posílením dvoustranné spolupráce a podporou demokratických sil a právního státu, vytvořením pozitivních pobídek pro sociálně-hospodářskou stabilizaci a rozvoj a budováním odolnosti společností, na což je třeba vyčlenit dostatečné rozpočtové zdroje; znovu potvrzuje svou silnou podporu normandskému formátu, berlínské konferenci o Libyi a Minské skupině;

20. připomíná, že rozšíření považuje za klíčovou transformační politiku EU, a vítá revidovanou metodologii Komise a její silnější důraz na politickou povahu procesu rozšíření; podporuje evropskou perspektivu pro země západního Balkánu a vítá opětovné potvrzení jednoznačné podpory členských států EU této perspektivě, jak je uvedeno v Záhřebském prohlášení ze dne 6. května 2020, jakož i rozhodnutí zahájit přístupová jednání s Albánií a Severní Makedonií; vyzývá Radu a Komisi, aby s těmito dvěma zeměmi zahájily neprodleně mezivládní konference a aby proces přistoupení celkově urychlily, protože země západního Balkánu jsou geograficky, historicky a kulturně součástí Evropy; naléhavě vyzývá především Bulharsko, aby se přestalo stavět proti zahájení mezivládní konference se Severní Makedonií; zdůrazňuje, že integrace těchto zemí do EU má zásadní význam pro stabilitu a bezpečnost kontinentu jako celku, jakož i pro vliv EU v dotyčném regionu i v jiných částech světa; zdůrazňuje, že by přístupový proces měl přinést udržitelnou demokratickou, hospodářskou a ekologickou transformaci a sociální konvergenci a zajistil dobré sousedské vztahy a regionální spolupráci; připomíná, že proces rozšíření je založen na zásluhách a vychází z přísné a spravedlivé podmíněnosti v souladu s uplatňováním kodaňských kritérií; připomíná, že přijetí reforem musí být na místě hmatatelné, a zdůrazňuje, že je třeba poskytnout jasné, transparentní a konzistentní přístupová kritéria, stejně jako pokračující politickou, finanční (IPA III) a technickou podporu během celého procesu, a zlepšit měření pokroku v praxi; zdůrazňuje, že by se kandidátské a potenciální kandidátské země měly připojit k příslušným prohlášením místopředsedy, vysokého představitele jménem EU a rozhodnutím Rady v souvislosti se SZBP;

21. vítá výsledky summitu EU se zeměmi Východního partnerství a doufá, že se těchto šest zemí skutečně zaváže k reformním procesům nezbytným pro budování demokratičtějších, úspěšnějších, spravedlivějších a stabilnějších společností, které se více přiblíží základním hodnotám a zásadám; zdůrazňuje, že spolupráce se zeměmi Východního partnerství a dalšími zeměmi sousedícími s EU by měla vzhledem k zásadnímu zájmu EU na rozvoji a demokratizaci těchto

zemí být pro SZBP prioritou; vyzývá Komisi a ESVČ, aby nadále posilovaly hospodářské vazby a vazby na základě propojitelnosti a využívaly obchodních dohod a dohod o přidružení, přístupu na jednotný trh a intenzivnějších mezilidských kontaktů, mj. prostřednictvím usnadnění udělování a liberalizace víz, jsou-li splněny všechny požadavky; zdůrazňuje, že výše uvedené skutečnosti by mohly sloužit jako pobídky k posilování demokratických reforem a přijímání pravidel a norem EU; vyzývá EU, aby zachovala individualizovanou diferenciaci v zemích Východního partnerství založenou na zásadě „více za více“ a „méně za méně“; uznává jedinečné zkušenosti a odborné znalosti zemí Východního partnerství, včetně jejich příspěvku k misím, bojovým uskupením a operacím společné bezpečnostní a obranné politiky EU (SBOP), a vyzývá k prohloubení spolupráce mezi EU a Východním partnerstvím v obranných politikách souvisejících s EU;

22. podporuje požadavky běloruského lidu na svobodu, demokracii a důstojnost a na uspořádání nových, svobodných a spravedlivých prezidentských voleb; uznává důležitou úlohu koordinační rady jakožto zástupce protestujících běloruských občanů; důrazně odsuzuje násilný zákrok proti pokojným demonstrantům a vítá přijetí sankcí proti Lukašenkovi režimu i proti samotnému Alexandru Lukašenkovi a opakuje svůj postoj, že neuznává výsledky zfalšovaných prezidentských voleb, které se konaly dne 9. srpna 2020; žádá EU, aby důkladně přezkoumala své vztahy mezi EU a Běloruskem s ohledem na to, že tento režim nedodržuje své vlastní závazky vyplývající z mezinárodního práva a dohod s EU, a aby vytvořila pobídky pro sociálně-hospodářskou stabilizaci, rozvoj a podporu demokratickým silám;

23. zdůrazňuje význam závazku EU podporovat svrchovanost, nezávislost a územní celistvost svých partnerů v rámci mezinárodně uznávaných hranic; je znepokojen rozšiřováním oblastí otevřených konfliktů v nejbližším sousedství EU, jakož i zmrazenými konflikty a pokračující faktickou okupací území svrchovaných států ze strany Ruské federace; připomíná, že odsuzuje agresivní ruskou politiku vůči Ukrajině, jeho negativní úlohu v několika zmrazených konfliktech a nátlak, který vyvíjí na některé své nejbližší sousedy z EU, jakož i porušování práv krymských Tatarů, blokádu Azovského moře, pokračující zabírání ukrajinských plynových polí v Černém moři a porušování územní celistvosti Gruzie a Moldavska, kterých se Rusko dopouští; je i nadále plně odhodlaný uplatňovat politiku neuznání nezákonné anexe Krymu; vyzývá Rusko, aby převzalo svou odpovědnost, využilo svého vlivu na separatisty podporované Ruskem a plně plnilo své závazky vyplývající z minských dohod; vyzývá EU, aby zintenzivnila svou činnost při mírovém řešení tzv. zmrazených konfliktů, mimo jiné prostřednictvím dialogu se zúčastněnými třetími zeměmi, aby aktivně prosazovala řešení na základě norem a zásad mezinárodního práva, Charty OSN a Helsinského závěrečného aktu OBSE z roku 1975 a aby zvýšila podporu pro civilisty postižené konflikty, vnitřně vysídlené osoby a uprchlíky; požaduje také, aby Ruská federace ukončila okupaci gruzínských oblastí Abcházie a Cchingvali/Jižní Osetie a aby zastavila faktickou integraci obou oblastí do ruské správy;

24. bere na vědomí dohodu o úplném příměří v Náhorním Karabachu a jeho blízkosti, kterou Arménie, Ázerbájdžán a Rusko podepsaly dne 9. listopadu 2020; doufá, ž tato dohoda přispěje k záchraně životů civilistů i vojenského personálu a otevře lepší vyhlídky pro mírové řešení tohoto krvavého konfliktu; vyjadřuje politování nad tím, že změny současného stavu byly provedeny za použití vojenské síly a nikoli na základě mírových jednání; důrazně odsuzuje zabíjení civilistů a ničení civilních zařízení a míst konání bohoslužeb, stejně jako údajné používání kazetové munice v konfliktu; naléhavě vyzývá Arménii i Ázerbájdžán, aby bez dalšího odkladu ratifikovaly Úmluvu o kazetové munici, která komplexně zakazuje její používání; zdůrazňuje, že je třeba nalézt trvalé řešení a že proces dosažení míru a určení budoucího právního statusu regionu by měl být veden spolupředsedy Minské skupiny a založen na hlavních zásadách této skupiny; zdůrazňuje, že je naléhavě třeba zajistit, aby se humanitární pomoc dostala k těm, kteří ji potřebují, aby byla zajištěna bezpečnost arménské populace a ochráněno její kulturní dědictví v Náhorním Karabachu a aby bylo vnitřně vysídleným osobám a uprchlíkům umožněno vrátit se do svých bývalých domovů; žádá o řádné prošetření obvinění z válečných zločinů a o to, aby byly odpovědné osoby postaveny před soud; žádá, aby EU byla smysluplněji zapojena do řešení konfliktu a nenechávala osud regionu v rukou jiných mocností;

25. vítá připravované společné sdělení Komise a vysokého představitele o obnoveném partnerství se zeměmi jižního sousedství; vyzývá EU, aby ve svých politikách vztahujících se k tomuto regionu uznala specifika každé ze zemí jižního Středomoří; vyzývá EU, aby posílila spolupráci s regionálními aktéry, jako je Liga arabských států, Africká unie a Unie pro Středomoří, a aby aktivně podporovala meziregionální spolupráci mezi zeměmi jižního sousedství jako nepostradatelný nástroj bezpečnosti a udržitelného hospodářského rozvoje; zdůrazňuje potřebu posílit vztahy Unie se zeměmi severní Afriky; vyjadřuje politování nad skutečností, že 25 let od zahájení tzv. barcelonského procesu stále ještě nebyl vytvořen prostor sdílené prosperity, stability a svobody se středomořskými zeměmi jižního sousedství; plně podporuje berlínský proces a vítá všechny iniciativy OSN, jejichž cílem je nalézt pro krizi v Libyi komplexní politické řešení;

26. zdůrazňuje, že EU by měla věnovat více pozornosti konfliktu v Sýrii a usilovat o potrestání představitelů syrského režimu a jeho spojenců, zejména Ruska a Íránu, kteří nesou odpovědnost za četné válečné zločiny spáchané od roku 2011;

27. domnívá se, že by EU měla nadále hrát aktivní úlohu, pokud jde o mírový proces na Blízkém východě a uzavření dohody, včetně záležitostí spojených s dohodou o konečném statusu mezi dotyčnými stranami, přičemž je především třeba zachovat podmínky na místě umožňující mírové řešení v podobě existence dvou států na základě hranic z roku 1967, kdy by hlavním městem obou států byl Jeruzalém a kdy by vedle sebe v míru a bezpečí existoval bezpečný Stát Izrael a nezávislý, demokratický, ucelený a životaschopný Palestinský stát, a to na základě práva na sebeurčení a plného dodržování mezinárodního práva;

28. bere na vědomí Abrahamské dohody, kterými se normalizovaly diplomatické vztahy mezi Izraelem a Spojenými arabskými emiráty a Bahrajnem; v tomto ohledu oceňuje úlohu Spojených států při zprostředkování Abrahamských dohod; poukazuje na to, že arabské státy, jako je Egypt nebo Jordánsko, které s Izraelem udržují diplomatické vztahy již řadu let, sehrály smysluplnou úlohu při podpoře dialogu o mírovém procesu na Blízkém východě, i pokud jde o bezpečnost a stabilitu; zdůrazňuje trvalý význam investování do smysluplných jednání mezi Izraelem a Palestinou; vítá skutečnost, že jedním z výchozích bodů Abrahamských dohod bylo zastavení plánů na anexi na Západním břehu Jordánu, a vyzývá všechny strany, aby tak učinily;

29. vítá nedávno dosaženou dohodu palestinských politických sil ohledně konání parlamentních a prezidentských voleb v příštích šesti měsících a zdůrazňuje, že demokratické volby jsou pro Unii nadále klíčovou prioritou; zdůrazňuje, že je třeba podporovat mírový proces na Blízkém východě a zajistit dostatečné finanční zdroje na práci Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA), a to v úzké spolupráci s mezinárodním společenstvím dárců;

30. vítá závazek EU zachovat společný komplexní akční plán (JCPOA) a zajistit, aby ho všechny strany v plném rozsahu prováděly; zdůrazňuje, že tato mnohostranná dohoda je zásadním úspěchem evropské diplomacie a zůstává klíčovým pilířem globální struktury nešíření jaderných zbraní, který je základním kamenem míru, bezpečnosti a stability v regionu, a že je v zájmu EU zajistit plné zachování a provádění této dohody; vyzývá USA, aby se zdržely jednostranných kroků, a přispěly tak k regionálnímu a celosvětovému míru a bezpečnosti a k celosvětovému řádu založenému na pravidlech; naléhavě vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele Unie, aby využil všech dostupných politických a diplomatických prostředků k zajištění společného komplexního akčního plánu; vyzývá vysokého představitele, místopředsedu, aby s ohledem na stávající rivalitu v oblasti Perského zálivu zintenzivnil politický dialog se zeměmi v tomto regionu s cílem podpořit zmírnění napětí a inkluzivní regionální bezpečnostní strukturu, a to v souladu se závěry Rady pro zahraniční věci ze dne 10. ledna 2020; vyzývá v této souvislosti vysokého představitele, místopředsedu Komise, aby za účelem zjednodušení tohoto úkolu zvážil jmenování zvláštního vyslance pro oblast Perského zálivu;

31. vyzývá Francii, Německo a Spojené království jako signatáře společného komplexního akčního plánu, EU a její členské státy, aby si vybudovaly jednotu, odstrašující schopnost a odolnost vůči sekundárním sankcím ze strany třetích zemí a aby zavedly opatření na ochranu legitimních zájmů EU, mimo jiné prostřednictvím plného zprovoznění nástroje na podporu obchodních výměn (INSTEX); odmítá jednostranné a extrateritoriální opětovné zavedení sankcí ze strany Spojených států po jejich odstoupení od společného komplexního akčního plánu, neboť to oslabuje legitimní hospodářské a zahraničněpolitické zájmy EU, zejména tím, že brání humanitárnímu obchodu s Íránem v době onemocnění COVID-19; vyzývá USA, aby se bezpodmínečně znovu vrátily ke společnému komplexnímu akčnímu plánu, který by měl jít ruku v ruce s tím, že Írán by měl být naléhavě vyzván, aby se v plné míře vrátil k dodržování svých závazků vyplývajících z této dohody; odsuzuje proto rozhodnutí Íránu zahájit obohacování uranu na 20 %, které představuje přímé a velmi závažné porušení jaderné dohody;

32. bere na vědomí zprávu skupiny předních mezinárodních a regionálních odborníků OSN pro Jemen, která stanovila, že jemenská vláda, Hútiové, dočasná jižní rada a členové koalice vedené Saúdskou Arábií a Spojenými arabskými emiráty se dopustili závažného porušování mezinárodních lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, které lze považovat za válečné zločiny, jako jsou bezohledné útoky na civilní obyvatelstvo a civilní struktury; vyzývá EU a její členské státy, aby zajistily, že nejvážnější trestné činy nezůstanou nepotrestány, mimo jiné tím, že podpoří postoupení situace v Jemenu Mezinárodnímu trestnímu soudu; vyzývá EU a její členské státy, aby zavedly cílené sankce proti úředníkům v Saúdské Arábii a Spojených arabských emirátech, kteří se na údajných válečných zločinech podíleli; znovu opakuje svou výzvu členským státům, aby zastavily prodej zbraní do Saúdské Arábie a Spojených arabských emirátů, neboť se tím vlastně spolupodílejí na udržování konfliktu a prodlužování utrpení jemenského lidu;

Středa 20. ledna 2021

33. je toho názoru, že EU musí bezodkladně stanovit lepší geopolitickou a celkovou strategii svých krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých vztahů s Tureckem, zejména s ohledem na jeho trvající odklon od demokracie, rostoucí asertivitu turecké zahraniční politiky, která přispívá k eskalaci napětí a má destabilizující vliv, čímž ohrožuje mír a stabilitu ve východním Středomoří, na Blízkém východě a v oblasti jižního Kavkazu, a jeho úlohu v konfliktech v Sýrii, Iráku, Libyi a Náhorním Karabachu;

34. vyzývá EU, aby hrála významnou úlohu v oblasti Středomoří a stala se aktérem schopným zaručit stabilitu této oblasti, a to i v souvislosti s bojem proti organizované trestné činnosti, terorismu a nelegální migraci; zdůrazňuje, že probíhající legislativní práce na novém paktu o migraci a azylu je pro spolunormotvůrce EU klíčovou příležitostí pro to, aby zdokonalili azylovou a migrační politiku EU s cílem učinit Unii méně závislou na Turecku;

35. znovu opakuje, že přístupová jednání s Tureckem jsou formálně pozastavena, a to s ohledem na situaci v oblasti lidských práv, kroky oslabující demokracii a výzvy z hlediska právního státu v Turecku; domnívá se, že vztahy s Tureckem by neměly být založeny na iluzorním a zastaralém procesu přistoupení; zdůrazňuje, že EU, její členské státy a Turecko mají společný strategický zájem na vytvoření stabilního a bezpečného prostředí ve východním Středomoří; připomíná však, že zásadní dialog, který musí mít přednost před vytvořením takového stabilního a bezpečného prostředí, může existovat pouze tehdy, bude-li zabráněno jednostranným provokacím, zejména prostřednictvím vojenských, námořních nebo leteckých akcí; v tomto ohledu připomíná plnou solidaritu EU s jejími členskými státy Řeckem a Kyprem;

36. znovu opakuje, že Unie je připravena využít veškerých nástrojů a možností, které má k dispozici, mimo jiné opatření stanovených článkem 29 Smlouvy o EU a článkem 215 Smlouvy o fungování Evropské unie, k obraně svých zájmů a zájmů svých členských států; připomíná závěry Rady ze dne 14. října 2019, v nichž byly členské státy vyzvány k tomu, aby na vnitrostátní úrovni zaujaly pevné stanovisko k politice vývozu zbraní do Turecka na základě ustanovení společného postoje 2008/944/SZBP a aby přísně uplatňovaly kritérium 4 týkající se regionální stability, a vyzývá vysokého představitele, místopředsedu Komise a Radu, aby zvážili zavedení iniciativy, na základě které by v souladu s tímto společným postojem musely všechny členské státy zastavit vydávání licencí pro vývoz zbraní do Turecka; připomíná závěry Rady ze dne 1. října 2020, ve kterých se zdůrazňuje, že EU využije veškeré nástroje a možnosti, které má k dispozici, včetně uvalení sankčního režimu na Turecko, aby hájila své zájmy a zájmy svých členských států; znovu opakuje svou výzvu vysokému představiteli, místopředsedovi Komise pro případ, že Turecko bude pokračovat ve svých současných nezákonných jednostranných akcích ve východním Středomoří, které narušují svrchovanost členských států EU a porušují mezinárodní právo, a nenaváže dialog podle mezinárodního práva; vyzývá vedení NATO, aby Turecku co nejdůrazněji sdělilo, že nebude tolerovat jeho agresivní chování vůči jiným členům NATO;

37. důrazně odsuzuje podpis obou memorand o porozumění mezi Tureckem a Libyí o vymezení námořních zón a o souhrnné bezpečnostní a vojenské spolupráci, které jsou vzájemně propojené a jsou v jednoznačném rozporu s mezinárodním právem i rezolucí Rady bezpečnosti OSN, kterou se na Libyi uvaluje zbrojní embargo;

38. důrazně odsuzuje destabilizační úlohu Turecka, která ještě více narušuje křehkou stabilitu v celé oblasti jižního Kavkazu; vyzývá Turecko, aby se zdrželo jakéhokoli vměšování do konfliktu v Náhorním Karabachu, včetně vojenské podpory Ázerbájdžánu, a aby ustoupilo od destabilizační činnosti a aktivně prosazovalo mír; odsuzuje také přesun zahraničních teroristických bojovníků ze strany Turecka ze Sýrie a z jiných státu do Náhorního Karabachu, což potvrdili mezinárodní aktéři, včetně zemí spolupředsedů Minské skupiny OBSE; vyjadřuje politování nad jeho ochotou destabilizovat kvůli svým ambicím, jimiž je hrát v konfliktu rozhodnější úlohu, Minskou skupinu OBSE;

39. podtrhuje, že je zásadní a ve společném zájmu EU a Spojeného království, umocněném jejich společnými zásadami, sdílenými hodnotami i zeměpisnou blízkostí a dlouhotrvající společnou strategickou spoluprací, dohodnout se na společných řešeních výzev v oblasti zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky na základě zásad multilateralismu, řešení konfliktů prostřednictvím dialogu a diplomacie a mezinárodního práva, neboť většina mezinárodních hrozeb se obou stran dotýká se stejnou intenzitou; vítá uzavření dohody o obchodu a spolupráci mezi EU a Spojeným královstvím, která občanům a podnikům na obou stranách přináší jasnost a jistotu; zdůrazňuje, že v současné době provádí kontrolu dohody a má v úmyslu pečlivě sledovat provádění dohody mezi EU a Spojeným královstvím ve všech jejích podrobnostech;

40. zdůrazňuje, že transatlantická spolupráce je nadále zásadní a v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU si zachovává prvořadý význam; vyzývá k tomu, aby bylo zintenzivněno úsilí o dosažení pevného a obnoveného transatlantického partnerství a trvalého dialogu založeného na vzájemné úctě a přijetí konkrétních opatření na podporu multilateralismu, právního státu, lidských práv, transatlantické bezpečnosti, hospodářské spolupráce a boje proti změně klimatu a aby byl zachován mezinárodní systém založený na pravidlech s cílem řešit současné i budoucí výzvy a krize v oblasti vnějších vztahů, bezpečnosti a obchodu, zejména s ohledem na současnou naléhavou situaci v oblasti zdraví a na hospodářské, sociální, bezpečnostní a politické výzvy, které s sebou tato situace nese;

41. trvá na tom, že transatlantické partnerství by mělo být oživeno, aby bylo možné efektivněji reagovat na pandemii a další důležité mezinárodní výzvy, jako je změna klimatu; uznává, že je zapotřebí najít nový základ pro spolupráci mezi EU a USA, pokud jde o boj proti nacionalistickým, autoritářským a hegemonickým ambicím, expanzionistickým tendencím na Blízkém východě a v oblasti Perského zálivu, multipolaritě hospodářských subjektů, které se stávají stále dominantnějšími, a současné hospodářské krizi na obou stranách Atlantiku; vítá iniciativu EU zavést transatlantický dialog o Číně;

42. domnívá se, že toto partnerství může prosperovat pouze tehdy, bude-li založeno na vztazích se sdílenými hodnotami a zájmy, na dodržování mezinárodního práva a respektu k multilaterálním institucím, ale také na důvěře, která byla bohužel v posledních letech poškozena nepřiměřenými jednostrannými opatřeními, která oslabila také multilaterální rámce, k nimž EU a její členské státy patří; v tomto ohledu vyjadřuje hluboké politování nad unilateralistickými tendencemi vlády amerického prezidenta Donalda Trumpa; zdůrazňuje, že slabší západní vazby umožňují neliberálním zemím zaplnit prázdné místo ve vedení na mezinárodní scéně; vyjadřuje naději, že USA změní cestu, na kterou se vydaly v posledních letech, kdy se stáhly z celosvětového multilaterálního řádu založeného na pravidlech, a umožní tak obnovení úzké jednoty při přijímání transatlantických opatření, jež budou v plném souladu s hodnotami a zásadami společnými EU i USA; opakuje, že je zapotřebí, aby evropské členské státy NATO přijaly větší odpovědnost, pokud jde o sdílení zátěže při ochraně transatlantického prostoru, a aby reagovaly na nové hybridní hrozby; zdůrazňuje, že spojení sil s USA v úsilí o budování míru by v budoucnu přineslo větší součinnost a umožnilo by lépe reagovat na globální výzvy;

43. co nejostřeji odsuzuje útok davu výtržníků na americký Kongres vyvolaný konspiračními teoriemi a nepodloženými tvrzeními prezidenta Donalda Trumpa, že prezidentské volby ze dne 3. listopadu 2020 byly zmanipulované; důvěřuje USA, že zajistí pokojné předání moci nově zvolenému prezidentu Josephu Bidenovi a nově zvolené viceprezidentce Kamale Harrisové; je znepokojen nárůstem populismu a extremismu na obou stranách Atlantiku a zdůrazňuje naléhavou potřebu hájit demokracii, lidská práva a právní stát na celém světě;

44. požaduje zachování silného a jednotného postoje vůči Ruské federaci, mimo jiné prostřednictvím revize pěti základních politických zásad EU; vyzývá k vypracování nové strategie EU-Rusko, která by prodemokratické složce ruské společnosti zaslala jasný signál, že EU je nadále ochotna angažovat se a spolupracovat; vyzývá k posílení sankčního režimu, zejména s ohledem na aktuální vývoj v souvislosti s pokusem o zavraždění Alexeje Navalného na ruském území prostřednictvím vojenské nervově paralytické látky z řady novičok vyvinuté v Rusku; vítá skutečnost, že Rada pro zahraniční věci přijala v reakci na použití chemických zbraní při pokusu o zavraždění Alexeje Navalného omezující opatření; opakuje svou výzvu k nezávislému mezinárodnímu vyšetření jeho otrávení;

45. opakuje, že klíčovým předpokladem jakékoli podstatné změny ve vztazích mezi EU a Ruskem je dodržování dohod z Minsku; odsuzuje negativní úlohu Ruska při dezinformačních kampaních a dalších formách hybridní války vedené proti EU a Západu, která má za cíl oslabit naši vnitřní soudržnost a tím i schopnost účinně jednat na světové scéně; dále odsuzuje cílené zabíjení na území EU a používání chemických zbraní, jakož i složitou domácí situaci, pokud jde o lidská práva a základní svobody; zdůrazňuje, že je nutné vyvíjet na Ruskou federaci tlak, aby dodržovala mezinárodní právo a smlouvy; je znepokojen skutečností, že Rusko opakovaně porušuje dohody o kontrole zbraní a normy v této oblasti, což vedlo ke kolapsu Smlouvy o jaderných zbraních středního doletu (INF), i Úmluvu o chemických zbraních, neboť používá vojenské nervově paralytické látky, a to jak na svém území, tak na území EU;

46. zdůrazňuje, že Afrika je v rámci mnohostranného systému důležitým strategickým partnerem; vítá současné úsilí o přepracování a výrazné zdokonalení strategie EU-Afrika na základě modelu, který není založen na vztazích dárce a příjemce, ale na společném a koordinovaném rovnocenném partnerství a vybudování vzájemně prospěšných vztahů, jež vychází z jasného porozumění vlastním i společným zájmům a povinnostem, s cílem vytvořit spravedlivé a udržitelné partnerství zaměřené na lidi, a to i z hlediska lidských práv, bezpečnosti a spolupráce v boji proti terorismu; v tomto ohledu zdůrazňuje, že je nutné věnovat zvláštní pozornost situaci v oblasti Sahelu vzhledem k rostoucí nestabilitě a k významným přímým a nepřímým dopadům, které mají události v tomto regionu na EU; vzhledem k vývoji situace v Libyi trvá na evropské vizi solidarity i lidských práv, pokud jde o politiku poskytování rozvojové pomoci a upevňování dohod

o hospodářském partnerství; požaduje společný přístup a úsilí EU, pokud jde o posílení propojenosti EU s Afrikou, angažovanosti v Africe a informovanosti o ní; připomíná, že evropská přítomnost a věrohodný závazek Evropy mají zásadní význam pro zmírňování humanitárních a socioekonomických problémů;

47. bere na vědomí význam evropských misí zaměřených na budování kapacit a výcvik, pokud jde o podporu míru, bezpečnosti a stability v Africe; opakuje význam stabilizačních misí a operací EU v Africe, zejména v subsaharském a sahelském regionu, a vyzývá ESVČ a Radu, aby zajistily posílení mandátu a prostředků misí SBOP v Africe, čímž by jim poskytly prostředky potřebné k tomu, aby mohly nadále účinně fungovat a reagovat na vážné výzvy, se kterými se tento region potýká; poukazuje na vedoucí úlohu EU při diplomatickém a mírovém řešení konfliktů, včetně mediačních iniciativ a programů na odzbrojení, demobilizaci a reintegraci;

48. je přesvědčen, že posílení vztahů s Latinskou Amerikou a Karibikem má prvořadý význam pro geopolitickou strategii EU ve světě; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby Unie posílila vazby, které spojují EU se zeměmi tohoto regionu, které společně představují třetinu členů OSN, a to na základě společných hodnot a zásad, zejména při obraně multilaterálního řádu založeného na pravidlech, při prosazování zelené agendy a boji proti chudobě a nerovnostem; naléhavě žádá Unii, aby si zachovala své postavení upřednostňovaného partnera zemí Latinské Ameriky, a to s ohledem na možnost, že v regionu budou zabírat čím dál větší prostor i jiní geopolitičtí aktéři;

49. v tomto ohledu vyzývá k cílené a mnohostranné spolupráci s tímto regionem, která bude podporována společným příběhem pro EU, který bude propagovat strategie, jež přispívají ke společnému řešení společných výzev, jako je propagace míru, bezpečnosti a prosperity, a zároveň zajistí společný přístup ke vznikajícím hrozbám souvisejícím se změnou klimatu; poukazuje na význam Latinské Ameriky pro EU a vyzývá k tomu, aby tato oblast byla nadále považována za jeden z hlavních geostrategických zájmů SZBP, což prokáže tím, že se bude podílet na prosazování demokracie a lidských práv v této oblasti a bude napomáhat jejímu hospodářskému rozvoji; zdůrazňuje, že dodržování zásad právního státu a stabilní politický a právní rámec, včetně boje proti korupci a beztrestnosti, jakož i pokrok směrem k demokracii, dodržování lidských práv a podpora základních svobod jsou základem pro hlubší integraci a spolupráci se zeměmi regionu Latinské Ameriky a Karibiku; zdůrazňuje, že je důležité pokročit v revizi globálních dohod s Chile a Mexikem a dokončit ji, jakož i dohodu o přidružení mezi EU a Mercosurem, a poukazuje na to, že jde o klíčové spojence a partnery EU; je mimořádně znepokojen nedodržováním demokracie a zásad právního státu a útoky proti demokraticky zvoleným představitelům opozice, novinářům, studentům a obráncům lidských práv, zejména těm, kteří pracují na tématech ochrany životního prostředí, a jejich právním zástupcům;

50. opakuje svou bezvýhradnou podporu mírovému procesu v Kolumbii a jeho realizaci, která je rozhodujícím krokem pro budoucnost Kolumbijců a stabilizaci regionu; vyzývá k zachování rozhodného společného postoje v souvislosti s venezuelským režimem a porušováním lidských práv ze strany režimu prezidenta Nicolése Madura a rovněž v souvislosti se systémem sankcí, zejména ve světle nedávných událostí a nedávných stížností, které předložily různé subjekty, včetně OSN;

51. podtrhuje, že je důležité, aby EU uplatňovala jednotnou, realistickou, účinnou, pevnou a asertivnější strategii, která sjednotí všechny členské státy a vybuduje vztahy s Čínskou lidovou republikou (ČLR) v zájmu EU jako celku, přičemž v rámci této strategie by měla aktivně a asertivně usilovat o vyváženější a recipročnější hospodářské vztahy založené na evropských hodnotách a zájmech, a to s velmi silným a zvláštním zaměřením na lidská práva a svobodu náboženského vyznání a přesvědčení; zdůrazňuje, že pokud jde o Čínu, je důležité usilovat o dosažení společného přístupu s USA a dalšími podobně smýšlejícími partnery;

52. žádá, aby politika EU vůči Číně byla založena na těchto zásadách: pokud je to možné, spolupracovat; v případě potřeby soutěžit; v nutných případech konfrontovat; připomíná, že asertivní veřejná diplomacie Číny způsobila, že řada zemí je závislá na jejích investicích a úvěrech; zdůrazňuje, že by EU měla aktivně zvýšit svou přítomnost a viditelnost v partnerských státech po celém světě coby významný investor a dárce rozvojové pomoci;

53. vybízí ČLR, aby převzala větší odpovědnost při řešení celosvětových výzev a současně zachovala spolupráci v mnohostranných rámcích, kdykoli to bude možné, zejména například tím, že přijme ambicióznější opatření a učiní závazky v oblasti klimatu v souladu s cíli Pařížské dohody a v oblasti biologické rozmanitosti a podpoří mnohostranné reakce na pandemii onemocnění COVID-19, mimo jiné umožněním mezinárodního vyšetřování původu tohoto onemocnění; odsuzuje dezinformace Číny ohledně původu pandemie onemocnění COVID-19, její manipulaci mnohostranného systému, šíření zlovolného vlivu Číny, kybernetické útoky a zkorumpované investiční projekty; chválí Tchaj-wan za efektivní úsilí o zabránění šíření koronaviru a jeho solidaritu s EU, kterou prokázal tím, že během pandemie daroval více než sedm milionů ochranných roušek, které posloužily celé řadě členských států;

54. vyzývá Komisi, Radu a vysokého představitele, místopředsedu Komise, aby ČLR informovali o tom, že EU nebude tolerovat přetrvávající porušování lidských práv v Hongkongu, Tibetu a Sin-tiangu ani to, jakým způsobem zachází s příslušníky menšin, a aby na mezinárodní scéně hráli rozhodující úlohu s cílem zajistit autonomii Hongkongu; odsuzuje porušování modelu „jedna země, dva systémy" přijetím zákona o národní bezpečnosti v Číně, který vážně ohrožuje vysoký stupeň autonomie Hongkongu a má ničivý dopad na nezávislost soudního systému a svobodu projevu v Hongkongu; vyjadřuje znepokojení ohledně dopadu zavedení zákona o národní bezpečnosti v Hongkongu na vztahy mezi Čínou a Tchaj-wanem; zdůrazňuje, že pokračující oslabování autonomie Hongkongu čínskou vládou je nejen v rozporu s povinnostmi Číny vyplývajícími z dvoustranných smluv a mezinárodního práva, ale zpochybňuje také úlohu Pekingu coby důvěryhodného partnera; konstatuje, že Parlament přihlédne k porušování lidských práv na pevninské Číně a v Hongkongu, až bude požádán o podpoření komplexní dohody o investicích a jakékoli další budoucí obchodní dohody s Čínou; nabádá členské státy, aby provedly balíček opatření dohodnutý na zasedání Rady pro zahraniční věci dne 28. července 2020, jakož i usnesení Parlamentu ze dne 19. června 2020 ([6]); žádá Komisi a členské státy, aby aktivně zakročily proti brutálnímu pronásledování Ujgurů v Sin-tiangu, jakož i dalších etnických a náboženských menšin, zejména křesťanů a Tibeťanů; vyzývá členské státy a místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby v rámci globálního režimu sankcí EU v oblasti lidských práv přijali sankce vůči čínským úředníkům a státem řízeným subjektům odpovědným za organizaci politiky hromadného zadržování Ujgurů a nucené práce v Číně;

55. znovu potvrzuje, že Unie bude nadále ostražitá, pokud jde o situaci v Tchaj-wanu a modernizaci politických a obchodních vztahů mezi EU a Čínskou republikou (Tchaj-wanem); vyzývá ČLR, aby veškeré spory na pozemních a námořních hranicích vyřešila poklidnou cestou v souladu s mezinárodním právem a aby se zdržela veškerých provokativních vojenských manévrů zaměřených na destabilizaci Jihočínského moře; zdůrazňuje, že ochrana míru, stability a svobody plavby v indicko-tichomořském regionu má nadále prvořadý význam pro zájmy EU a jejích členských států; s mimořádným znepokojením bere na vědomí nedávné vyostření napětí na indicko-čínských hranicích, stejně jako v Jihočínském moři a Tchajwanském průlivu, jakož i čím dál častější provokativní vojenské manévry Číny vůči Tchaj-wanu; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby své spory vyřešily poklidně za pomoci konstruktivního dialogu a aby se vyhnuly jednostranným opatřením ke změně stávající situace; domnívá se, že by vztahy mezi kontinentální Čínou a Tchaj-wanem měly být vyvíjeny konstruktivně, bez destabilizujících iniciativ či nátlaku z jakékoli strany, a že k jakékoli změně těchto vztahů nesmí dojít proti vůli tchajwanských občanů; vyzývá EU a její členské státy, aby přezkoumaly svou politiku spolupráce s Tchaj-wanem a aby se společně s mezinárodními partnery snažily pomoci ochránit demokracii na Tchaj-wanu před zahraničními hrozbami; žádá EU a její členské státy, aby prosazovaly členství Tchaj-wanu jako pozorovatele ve Světové zdravotnické organizaci, Světovém zdravotnickém shromáždění a v dalších mezinárodních organizacích, mechanismech a aktivitách, jakož i v globální síti pro předcházení nemocem;

56. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU věnovala zvýšenou pozornost strategickým regionům, které stále více získávají mezinárodní pozornost, jako je mimo jiné Afrika, Arktida a indicko-tichomořský region, kde Čína provádí expanzivní politiku, na kterou musí EU reagovat soudržně; poukazuje na to, že je třeba dále rozšířit spolupráci s důležitými podobně smýšlejícími partnery v indicko-tichomořské oblasti, jako je Japonsko, Indie, Jižní Korea, Austrálie a Nový Zéland; v tomto ohledu vítá úsilí o rozvoj evropské indicko-tichomořské strategie založené na zásadách a hodnotách EU, která by mohla zahrnovat společná vojenská cvičení Austrálie a NATO v Tichomoří; je toho názoru, že by EU měla podle soudržné strategie vůči Číně, v rámci níž EU a členské státy v případě potřeby zakročí, usilovat o užší spolupráci se zeměmi v regionu a s dalšími demokraciemi, k čemuž by měla v plné míře využít strategii EU pro propojení Evropy a Asie; varuje před úsilím Číny o silnější uplatňování své síly v regionu, zejména na Tchaj-wanu, což vede k pohraničním sporům s mnoha jejími sousedy;

57. zdůrazňuje, že je třeba využít potenciál pro další zlepšení vztahů mezi EU a Indií s ohledem na vývoj v regionu a důležitou úlohu Indie v regionu i v ostatních částech světa;

58. vítá začlenění společného sdělení o Arktidě do pracovního programu Komise na rok 2021; domnívá se, že je třeba, aby EU měla strategii pro arktickou oblast;

Posilování kapacit a prostředků EU v oblasti SZBP

59. zdůrazňuje svou podporu postupnému formování a prosazování společné obranné politiky zaměřené na posilování SBOP a jejích cílů a úkolů, jak stanovují Smlouvy, s cílem vytvořit plnohodnotnou obrannou unii, která by uznávala specifickou ústavní situaci neutrálních zemí, byla by založena na jasných strategických cílech a zaměřovala by se na lidskou bezpečnost a udržitelný mír; vítá v této souvislosti iniciativu, jejímž cílem je přijmout v roce 2022 strategické směřování (Strategic Compass); zdůrazňuje potřebu dále posilovat vztahy mezi EU a NATO, přičemž poukazuje na jejich kompatibilitu

([6]) Přijaté texty, P9_TA(2020)0174.

a vzájemný strategický význam; vyzývá evropské země, aby investovaly více do své obranné schopnosti, nalezly novou rovnováhu, pokud jde o úkoly v rámci NATO, a staly se rovnocennějším partnerem Spojených států; je si vědom toho, že mise a operace SBOP přispívají k mezinárodnímu míru, bezpečnosti a stabilitě; vítá pokrok, kterého bylo dosaženo při vytváření evropského mírového nástroje; trvá na tom, že je nutné přejít od prohlášení k činům, zejména tím, že by EU byla prostřednictvím Evropského obranného fondu, který by měl dostatečný rozpočet, vybavena skutečně evropskou obranně-průmyslovou základnou, a že by bylo zajištěno rychlejší a důslednější uplatňování stálé strukturované spolupráce s cílem vybudovat strategickou autonomii EU, což by jí umožnilo podporovat integrovanější vnitřní trh s obranným vybavením; poukazuje na potřebu vést inkluzivní mnohostranné konzultace s cílem pěstovat společnou strategickou kulturu v oblasti bezpečnosti a obrany;

60. připomíná, že účast žen na mírových a bezpečnostních procesech může hrát významnou roli při dosahování úspěchu a udržitelnosti mírových dohod stejně jako při zajišťování trvalého a kvalitního míru; zdůrazňuje, že závazky a prohlášení týkající se podpory programu pro ženy, mír a bezpečnost a rovného zastoupení žen v zahraniční a bezpečnostní politice často zůstávají na úrovni rétoriky, než že by byly zaměřeny na jeho skutečnou realizaci, kterou by měly zajišťovat, což vede k omezenému pokroku při plnění cílů tohoto programu na celém světě; připomíná, že při řešení konfliktů se dosahuje vyšší úspěšnosti, pokud je v daném procesu respektováno rovné zastoupení a obecně rovnost žen a mužů, a vyzývá k zajištění větší účasti žen na rozhodovacím procesu a jejich většího zastoupení na vedoucích postech v rámci misí SBOP; dále vyzývá k systematičtějšímu začleňování genderové perspektivy do těchto misí, k zajištění školení v oblasti rovnosti mužů a žen a programu pro ženy, mír a bezpečnost pro všechny vojenské a civilní pracovníky vysílané ze strany EU, včetně středního a vyššího managementu ESVČ a vedoucích a velitelů misí a operací SBOP, a k aktivnímu přispívání k uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 o ženách, míru a bezpečnosti; vyzývá ke stanovení konkrétních měřitelných cílů týkajících se rozmanitosti a přítomnosti žen na vedoucích pozicích v rámci ESVČ, včetně cíle, kterým by mělo být dosažení 50 % žen na vedoucích pozicích, jako je vedoucí delegace, zvláštní zástupce EU a vedoucí misí a operací SBOP; vyzývá k tomu, aby se akční plán EU pro rovnost žen a mužů III a akční plán pro ženy, mír a bezpečnost promítl do akčních plánů členských států, včetně jejich hodnocení v polovině období, a aby se stal akční plán pro ženy, mír a bezpečnost součástí akčního plánu EU pro rovnost žen a mužů III;

61. zdůrazňuje, že EU musí na mezinárodní scéně převzít vedoucí úlohu při řešení následků pandemie, což si žádá dostatečné finanční zdroje; zdůrazňuje potřebu ambicióznějšího víceletého finančního rámce (VFR) v oblasti vnější činnosti a obrany, včetně navýšení prostředků na SZBP, nástroj pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci (NDICI), nástroj předvstupní pomoci (NPP III), Evropský obranný fond a vojenskou mobilitu, a vyzývá Radu, aby zajistila včasné schválení evropského mírového nástroje; s politováním konstatuje, že Rada v novém VFR navrhla škrty týkající se vnějších finančních nástrojů a že se balíčku na podporu oživení Next Generation EU nedostává finančních prostředků; zdůrazňuje, že tyto škrty mohou brzdit úlohu EU na celosvětové scéně a zasadit ránu její schopnosti stabilizovat a transformovat přistupující země; zdůrazňuje, že Parlament musí být smysluplným způsobem zapojen do strategického řízení ročních a víceletých pracovních programů a kontroly nástrojů financování vnější činnosti; připomíná, že v rámci VFR je nutné podstatně navýšit rozpočtové zdroje EU určené k civilnímu předcházení konfliktům a zvýšit financování v oblasti budování míru, vedení dialogu, mediace a usmíření;

62. požaduje posílení obranných schopností, zejména prostřednictvím prohloubené spolupráce, jako je společné využívání a výměna zkušeností, a dostatečného financování smysluplných projektů a ambicióznější stálé strukturované spolupráce (PESCO), Evropského obranného fondu, vojenské mobility a evropského kosmického programu, s tím, že přednostně by se měl řešit problém rozdílných schopností, který byl zjištěn v rámci plánu rozvoje schopností (CDP) a koordinovaného každoročního přezkumu v oblasti obrany (CARD); konstatuje, že tyto kroky by měly být také ku prospěchu NATO a transatlantických vztahů; zdůrazňuje, že je nutné zajistit větší provázanost jednotlivých unijních nástrojů a mechanismů v rámci obranné spolupráce EU, a vyzývá v tomto ohledu k optimalizaci zdrojů a k zabránění zbytečnému zdvojování nákladů a nástrojů; požaduje, aby byla oddělení ESVČ pro strategickou komunikaci zvýšena podpora, bylo posíleno personální obsazení a poskytnuty odpovídající rozpočtové zdroje, a to pod podmínkou, že bude provedeno nezávislé důkladné posouzení jeho minulé i současné činnosti; vyzývá k přezkoumání mandátu oddělení ESVČ pro strategickou komunikaci, tak aby zahrnoval zahraniční vměšování ze strany nově se objevujících aktérů, jako je Čína;

63. znovu vyzývá k větší podpoře strategie EU v oblasti námořní bezpečnosti, neboť zachování svobody plavby je stále významnějším problémem jak celosvětově, tak v sousedství EU; zdůrazňuje, že svobodu plavby je třeba vždy respektovat; připomíná, že aby bylo možné dosáhnout účinné správy celosvětových námořních informací, je nutné rozšířit a podpořit strukturální koordinaci mezi příslušnými institucemi, organizacemi a orgány členských států, zejména tím, že bude umožněno sbližování dvou hlavních civilních a vojenských složek, které tvoří základ poznatků o situaci na moři;

64. poukazuje na význam misí a operací probíhajících v rámci SBOP; zdůrazňuje, že s neunijními zeměmi existují rámcové dohody, kterými se řídí jejich účast v unijních operacích v oblasti krizového řízení; upozorňuje na to, že v těchto dohodách se klade důraz na kolektivní přístup, jímž se řídí snaha o dosažení míru a bezpečnosti;

65. upozorňuje na střednědobé až dlouhodobé hrozby, kterými se bude muset SZBP v budoucnu zabývat, včetně bezpečnostních rizik, která představují autoritářské režimy, nestátní subjekty, změna klimatu, kybernetické hrozby, chemické, biologické, radiologické a jaderné hrozby, hybridní hrozby, mj. širší používání umělé inteligence, dezinformační kampaně, závody ve vesmíru a jejich militarizace, nově vznikající technologie, terorismus a nekontrolované migrační toky, a které existují vedle již vzniklých geopolitických výzev; poukazuje na to, že je nutné, aby EU dosáhla pokroku při definování a uznání hybridních hrozeb; vyzývá EU, aby zajistila větší informovanost o těchto hrozbách a vytvořila společnou schopnost těmto hrozbám odolávat; zdůrazňuje, že těmto hrozbám je možné čelit pouze na základě koordinované činnosti a včasných přiměřených investic do evropského výzkumu a inovací; vítá, že v rámci Parlamentu byl vytvořen zvláštní výbor pro umělou inteligenci v digitálním věku jakožto fórum, které se má zabývat strategickými otázkami spojenými s umělou inteligencí; považuje za důležité zajistit lepší provázanost vnitřních a vnějších aspektů politiky EU s cílem zajistit, aby směřovala k dosažení cílů SZBP, včetně energetické politiky EU;

66. poukazuje na to, že je nutné vypracovat ucelený rozměr SZBP související s klimatickou politikou, jelikož změna klimatu hraje jakožto faktor destabilizující hospodářství, společnost a politiku a zvyšující riziko stále větší roli;

67. vítá analýzu hrozeb založenou na zpravodajských informacích, kterou v současné době provádí místopředseda Komise, vysoký představitel a která má sloužit jako východisko pro budoucí strategické směřování, a vyzývá k diskusi v Parlamentu o výsledku této analýzy; vítá nový přístup Komise k začlenění strategické prognózy do tvorby politik EU, mimo jiné v oblasti zahraničních a bezpečnostních záležitostí;

o

o o

68. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení předsedovi Evropské rady, Radě, Komisi, místopředsedovi Komise, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členským státům.